

Warszawa, dnia 7 sierpnia 2015 r.

Poz. 1117

USTAWA

z dnia 10 lipca 2015 r.

o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy o finansach publicznych

Art. 1. W ustawie z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 570, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Celem ustawy jest zapewnienie warunków do stopniowego osiągnięcia przez Siły Zbrojne pełnej interoperacyjności w ramach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, oraz standardów pozostałych państw członków tej organizacji w zakresie uzbrojenia, wyposażenia, mobilności i możliwości prowadzenia działań wojskowych w każdych warunkach.”;

2) w art. 2:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ustala się następujące kierunki przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych:”;

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Rada Ministrów, uwzględniając potrzeby obronne Rzeczypospolitej Polskiej, co 4 lata określa, po zasięgnięciu opinii komisji sejmowej właściwej w sprawach obrony państwa, wyrażonej w drodze uchwały, szczegółowe kierunki przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych na kolejny 10-letni okres planistyczny, stosownie do zasad planowania obronnego w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego na podstawie:”;

3) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Obrony Narodowej na podstawie kierunków przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych, o których mowa w art. 2, oraz stosownie do zasad planowania obronnego w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego wprowadza, w drodze zarządzenia, program rozwoju Sił Zbrojnych, zwany dalej „programem”, po zasięgnięciu opinii komisji sejmowej właściwej w sprawach obrony państwa.”;

b) uchyla się ust. 3;

4) w art. 6 uchyla się ust. 2;

5) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej przeznaczają się corocznie wydatki z budżetu państwa w wysokości nie niższej niż 2% Produktu Krajowego Brutto z roku poprzedniego.”;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 81, poz. 439 oraz z 2013 r. poz. 496.

b) ust. 2a i 3 otrzymują brzmienie:

„2a. W latach 2014–2023 na sfinansowanie wyposażenia Sił Zbrojnych w środki obrony przeciwrakietowej i przeciwlotniczej w ramach systemu obrony powietrznej przeznaczają się wydatki budżetowe z części budżetu państwa „obrona narodowa” co najmniej w wysokości sumy corocznych przyrostów planowanych wydatków tej części budżetu, nie mniej jednak niż 20% środków przeznaczonych na modernizację techniczną w okresie realizacji przedmiotowego zadania.

3. Udział wydatków majątkowych w wydatkach, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 20%.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Minister Obrony Narodowej planując wydatki na modernizację techniczną Sił Zbrojnych uwzględnia polski przemysłowy potencjał obronny oraz wydatki na badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie obronności państwa.

3b. Udział wydatków przeznaczonych na badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie obronności państwa w wydatkach, o których mowa w ust. 1, wynosi nie mniej niż 2,5%.”,

d) uchyla się ust. 5 i 6;

6) w art. 11 w ust. 3:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wpływy za:

- a) wsparcie udzielone wojskom obcym oraz udostępnianie im poligonów,
- b) specjalistyczne usługi wojskowe;”

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) odszkodowania lub kary umowne otrzymane w toku realizacji umów, dla których źródłem finansowania są wydatki budżetowe w części budżetu państwa „obrona narodowa”, dotyczących zakupu uzbrojenia i sprzętu wojskowego oraz badań naukowych i prac rozwojowych w zakresie uzbrojenia i sprzętu wojskowego;

8) darowizny, spadki i zapisy.”;

7) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Specjalistyczne usługi wojskowe mogą być świadczone przez jednostki wojskowe wyłącznie zgodnie z ich przygotowaniem specjalistycznym, w szczególności w zakresie inżynierii wojskowej i szkolenia.

2. Specjalistyczne usługi wojskowe mogą być świadczone na uzasadniony wniosek:

- 1) jednostek organizacyjnych sektora finansów publicznych;
- 2) podmiotów innych, niż jednostki organizacyjne sektora finansów publicznych, w tym podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, jeżeli świadczenie specjalistycznych usług wojskowych jest uzasadnione interesem publicznym lub interesem Sił Zbrojnych.

3. Specjalistyczne usługi wojskowe są świadczone na podstawie umowy za pełną odpłatnością obejmującą koszty bezpośrednio i pośrednio.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach specjalistyczne usługi wojskowe mogą być świadczone za częściową odpłatnością obejmującą tylko koszty bezpośrednio.

5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb składania i rozpatrywania wniosków oraz zawierania umów o świadczenie specjalistycznych usług wojskowych, uwzględniając potrzebę ujednoczenia sposobu postępowania podmiotów właściwych w tym zakresie oraz potrzebę zapewnienia sprawności zawierania tych umów.”;

8) w art. 12a w ust. 1 w pkt 1:

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) na finansowanie zadań w zakresie inwestycji obronnych wynikających z udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Programie NSIP oraz na przejściowe finansowanie zadań w części pozostającej do opłacenia przez organy Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego;”

b) lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) na finansowanie utrzymania inwestycji do czasu przekazania ich użytkownikom;”;

9) po art. 12a dodaje się art. 12b w brzmieniu:

„Art. 12b. 1. Na poczet wykonania zamówień, których przedmiotem jest uzbrojenie lub sprzęt wojskowy, do których nie stosuje się ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, zamawiający może udzielać zaliczek, jeżeli taka możliwość została przewidziana w dokumentacji dotyczącej zamówienia lub jeżeli wykonawca został wybrany w postępowaniu, w którym zamawiający negocjował warunki umowy z wybranymi przez siebie wykonawcami lub wykonawcą.

2. Wysokość jednorazowej zaliczki nie może przekraczać 25% wartości wynagrodzenia wykonawcy za dane zamówienie.

3. Zaliczka może być udzielona po wniesieniu przez wykonawcę zabezpieczenia.

4. Zabezpieczenie zaliczki może być wnoszone według wyboru wykonawcy w jednej lub w kilku następujących formach:

- 1) pieniądzu;
- 2) poręczeniach bankowych lub poręczeniach spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, z tym że zobowiązanie kasy jest zawsze zobowiązaniem pieniężnym;
- 3) gwarancjach bankowych;
- 4) gwarancjach ubezpieczeniowych;
- 5) wekslach z poręczeniem wekslowym banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej;
- 6) przez ustanowienie zastawu na papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego;
- 7) przez ustanowienie zastawu rejestrowego.

5. Zabezpieczenie zaliczki ustala się w wysokości do pełnej kwoty udzielonej zaliczki.

6. Zamawiający może udzielić kolejnych zaliczek, pod warunkiem że wykonawca wykaże, że wykonał zamówienie w zakresie wartości poprzednio udzielanych zaliczek.

7. Formę lub formy zabezpieczenia zaliczki, sposób jego wniesienia i zwrotu określa się w umowie. Umowa może przewidywać możliwość zmiany formy zabezpieczenia zaliczki w trakcie realizacji tej umowy.

8. Przepisów ust. 2–7 nie stosuje się do zamówień podlegających szczególnej procedurze na podstawie umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub porozumienia zawieranego na szczeblu ministerialnym lub zamówień, o których mowa w art. 4b ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.”

Art. 2. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.²⁾) w art. 50 w ust. 6 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) wydatków obronnych w części budżetu państwa „obrona narodowa” oraz w dziale „obrona narodowa” w innych częściach budżetu państwa.”

Art. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 4 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zgodnie z określonymi przez Radę Ministrów szczegółowymi kierunkami przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2017–2026;
- 2) art. 12a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 12a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Przepisy:

- 1) art. 2 i art. 4 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do określenia przez Radę Ministrów szczegółowych kierunków przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2017–2026;
- 2) art. 6, art. 7 oraz art. 11 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do ustawy budżetowej na rok 2016.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 238, 532 i 1045.